

Cobous, maart 2006 ("Cobous-to-haal")

risicodeeling en tempo. In de westelijke tuinsteden van Amsterdam werkt Bouwfonds bijvoorbeeld uitstekend samen met de corporatie IJmere. Maar sommige corporaties lijken onze sector niet te vertrouwen, die gaan zelf het wiel zitten uitvinden. Dat is niet nodig, want je kunt goede afspraken maken over de roverdeling. Je moet er wel even voor gaan zitten en stevig doorpraten over de doelstellingen van beide partijen.

"Buiten de oude stadswijken staan de commerciële activiteiten van corporaties wél vaak op gespannen voet met hun maatschappelijke taak. Ze kopen nu bijvoorbeeld vaak te dure grond, waarbij ze terugvallen op hun sociaal kapitaal. 'Ondernemen onder verdoving' noemden wij dat. Ik denk dat de spagaat tussen hun commerciële activiteiten en hun sociale taak op termijn niet is vol te houden. Als Nederland het niet een keer verblikt, zal Europa dat wel doen."

In die herstructureringswijken. Ze maken hun maatschappelijke taak dus niet waar. In juni 2004 heeft minister Dekker in de nota *Woningmarktontwikkelingen en huurbeleid* zelf aangegeven dat er jaarlijks minstens veertigduizend goedkope huurwoningen moeten worden gebouwd om de woningnood te lenigen. Maar in 2005 hebben de corporaties maar 16.500 huurwoningen onder de vijfhonderd euro per maand gerealiseerd.

"ONDERNEMEN ONDER VERDOVING"

"Ik vind het terecht dat corporaties in die oude wijken veel energie steken in duurdere nieuwbouw. Die wijken knappen alleen op wanneer je de woningvoorraad verbetert en bewoners een wooncarrière biedt. Die commerciële aanpak staat dus in functie van hun maatschappelijke taak.

"Corporaties zouden er wel verstandig aan doen om meer samen te werken met projectontwikkelaars. Vijf bieden expertise,

in de meeste regio's niet eens een hypotheek. Alleen in Groningen, Friesland, Drenthe en Zeeland kunnen ze soms een eigen huis betalen. Een huur boven vijfhonderd euro is voor deze mensen dus ook veel te hoog.

"Woningcorporaties overschatten de koopbehoefte. De corporatie Woonbron in Rotterdam heeft bijvoorbeeld nog geen zes procent van haar aanbod verkocht. Mensen kunnen het gewoon niet betalen."

Mariët Norder, wethouder ruimtelijke ordening
Den Haag

"DIE DUURDERE HUIZEN ZIJN OOK BELANGRIJK"

"Het is een onzinige gedachte dat corporaties zich te commercieel opstellen bij herstructurering. Drie corporaties realiseren hier in Den Haag Zuidwest op een heel verantwoorde manier de ombouw naar duurzame wijken. Het is de grootste herstructureringsoperatie in Nederland en ze doen dat samen met de gemeente.

"De corporaties nemen, in elk geval in Den Haag, beslist hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Ze bouwen in Zuidwest bijvoorbeeld ook zogeheten hoed-klinieken (huisartsen-onder-een-dak, red.) en gebouwen voor religieuze groepen. Verder bou-

aliseerd, terwijl ze meer voor de middeldure en dure markt bouwen.

"Het probleem is dat de vraag niet goed is gedefinieerd. Nu heet je al 'scheefwoner' wanneer je inkomen een euro boven de huurtoeslaggrens ligt. Maar 85 procent van de huurders in Nederland verdient minder dan anderhalf maal modaal en ruim tweederde van alle huurders zit zelfs onder de oude ziekenfondsgrens. Die mensen krijgen

risicodeeling en tempo. In de westelijke tuinsteden van Amsterdam werkt Bouwfonds bijvoorbeeld uitstekend samen met de corporatie IJmere. Maar sommige corporaties lijken onze sector niet te vertrouwen, die gaan zelf het wiel zitten uitvinden. Dat is niet nodig, want je kunt goede afspraken maken over de roverdeling. Je moet er wel even voor gaan zitten en stevig doorpraten over de doelstellingen van beide partijen.

"Buiten de oude stadswijken staan de commerciële activiteiten van corporaties wél vaak op gespannen voet met hun maatschappelijke taak. Ze kopen nu bijvoorbeeld vaak te dure grond, waarbij ze terugvallen op hun sociaal kapitaal. 'Ondernemen onder verdoving' noemden wij dat. Ik denk dat de spagaat tussen hun commerciële activiteiten en hun sociale taak op termijn niet is vol te houden. Als Nederland het niet een keer verblikt, zal Europa dat wel doen."

In die herstructureringswijken. Ze maken hun maatschappelijke taak dus niet waar. In juni 2004 heeft minister Dekker in de nota *Woningmarktontwikkelingen en huurbeleid* zelf aangegeven dat er jaarlijks minstens veertigduizend goedkope huurwoningen moeten worden gebouwd om de woningnood te lenigen. Maar in 2005 hebben de corporaties maar 16.500 huurwoningen onder de vijfhonderd euro per maand gerealiseerd.

"ZE BOUWEN VEEL TE WEINIG GOEDKOPE HUURHUIZEN"

"De praktijk is helaas dat corporaties veel te weinig betaalbare huurwoningen realiseren

risicodeeling en tempo. In de westelijke tuinsteden van Amsterdam werkt Bouwfonds bijvoorbeeld uitstekend samen met de corporatie IJmere. Maar sommige corporaties lijken onze sector niet te vertrouwen, die gaan zelf het wiel zitten uitvinden. Dat is niet nodig, want je kunt goede afspraken maken over de roverdeling. Je moet er wel even voor gaan zitten en stevig doorpraten over de doelstellingen van beide partijen.

"Buiten de oude stadswijken staan de commerciële activiteiten van corporaties wél vaak op gespannen voet met hun maatschappelijke taak. Ze kopen nu bijvoorbeeld vaak te dure grond, waarbij ze terugvallen op hun sociaal kapitaal. 'Ondernemen onder verdoving' noemden wij dat. Ik denk dat de spagaat tussen hun commerciële activiteiten en hun sociale taak op termijn niet is vol te houden. Als Nederland het niet een keer verblikt, zal Europa dat wel doen."

In die herstructureringswijken. Ze maken hun maatschappelijke taak dus niet waar. In juni 2004 heeft minister Dekker in de nota *Woningmarktontwikkelingen en huurbeleid* zelf aangegeven dat er jaarlijks minstens veertigduizend goedkope huurwoningen moeten worden gebouwd om de woningnood te lenigen. Maar in 2005 hebben de corporaties maar 16.500 huurwoningen onder de vijfhonderd euro per maand gerealiseerd.

"ZE BOUWEN VEEL TE WEINIG GOEDKOPE HUURHUIZEN"

"De praktijk is helaas dat corporaties veel te weinig betaalbare huurwoningen realiseren